

Laatste zondag van het kerkelijk jaar

23 november 2025 om 10.00 uur
Maranathakerk te Werkendam
Voorganger: Ds. M.P. Vis
Organiste: Jeanette van Oord

Wij gedenken:

27-11-2024	Cornelis Pruijsen, De Erker 37	78 jaar
28-11-2024	Jacoba Johanna van den Assem-van Krugten Vloedanker 10	89 jaar
01-12-2024	Huibertje van der Stelt-de Graaf, Goezate	83 jaar
01-12-2024	Jenneke Stijntje Dina Oudakker-van der Ven Gedempte Haven 18a	80 jaar
31-12-2024	Mathijs Gijsbertus van Mersbergen, Altenahove	83 jaar
09-01-2025	Theodora Kieboom-de Kooter, Goezate	88 jaar
26-02-2025	Cornelis Huibert Visser, Sluyterstraat 33	66 jaar
13-04-2025	Heimen Adrianus den Dekker, Voorstevliet 18	95 jaar
13-04-2025	Lammert Adrianus Verhoeven , Goezate	83 jaar
28-04-2025	Wilhelmina Frederika de Peuter-Nieuwkoop, Binnengriend 18	64 jaar
14-06-2025	Anton van Kooij, Altenahove	77 jaar
21-07-2025	Augustinus van Berchum, Goezate	87 jaar
15-09-2025	Jannigje de Pender-Ippel, Havenstraat 52D	81 jaar
30-09-2025	Maaïke Knaap-voor den Dag, Sigmondstraat 7a	85 jaar
24-10-2025	Pieterella Joan Hartsuiker-van Bronswijk, Vlet 1	79 jaar
12-11-2025	Maaïke van Krugten-van der Stelt, Goezate	91 jaar
12-11-2025	Aaldert van den Tol, Reugtweg 3	82 jaar
14-11-2025	Johanna Ariena Dalm-van der Beek, Schans 6a	91 jaar

*Er zal ook een steentje gelegd worden voor de gevallen in de Oekraïne,
evenals een steentje voor een ieder die ons buiten de gemeente ontvallen is.*

Orgelspel: het koraalvoorspel 'Wachet auf, ruft uns die Stimme' van J.S. Bach (1685-1750)

De muziek die J.S. Bach schreef bij het lied 'Wachet auf, ruft uns die Stimme' is bedoeld voor de laatste zondag van het kerkelijk jaar. De melodie én de tekst van dit Duitse lied horen bij elkaar en zijn gemaakt door de Duitse predikant Philipp Nicolai (1556-1608). In de tekst van dit lied zijn tekstgedeelten uit Mattheüs 24 en 25 verwerkt en uit Openbaring 21, over het visioen van de nieuwe hemel en de nieuwe aarde. De Nederlandse vertaling van dit lied staat in Lied 749, 'Op, waak op! zo klinkt het luide'. Een oproep tot waakzaamheid voor de komst van de jongste dag.

Woord van welkom

We zingen staande Psalm 90: 1, 6 en 8

1 Gij zijt ge-weest, o Heer, en Gij zult we-zen
de ze-ker-heid van al-len die U vre-zen.
Ge-slach-ten gaan, ge-slach-ten zul-len ko-men:
wij zijn in uw ont-fer-ming op-ge-no-men.
Wij mo-gen bou-wen op de vas-te grond
van uw be-lof-ten en van uw ver-bond.

Zeventig, tachtig jaren mensenleven,
is dat, o Heer, om hoog van op te geven?
't Is moeite en verdriet. Och mocht het wezen
dat wij U kenden naar Gij zijt te vrezen.
Leer Gij ons zo te leven, dag voor dag,
dat in ons hart de wijsheid wonen mag.

Laat, Heer, uw volk uw daden zien en leven
en laat uw glans hun kinderen omgeven.
Zie op ons neer met vriendelijke ogen.
O God, bescherm ons in ons onvermogen.
Bevestig wat de hand heeft opgevat,
het werk van onze hand, bevestig dat.

Stil gebed

Votum en groet

We zingen het Klein Gloria:

Ere zij de Vader en de Zoon
en de Heilige Geest,
als in den beginne,
nu en immer,
en van eeuwigheid tot eeuwigheid.
Amen

U mag gaan zitten

Gebed

Genadeverkondiging

We zingen het kinderlied (Lied 121: 1, 4, 5 en 6 HH)

1 Nu gaan de bloe-men nog dood,
nu gaat de zon nog on-der.
En geen mens kan zon-der
wa-ter en zon-der brood.

Daar is geen zon en geen maan.
Daar zal God ons verlichten.
Daar zullen alle gezichten
vol van zijn heerlijkheid staan.

Daar is geen dorst of verdriet.
Daar zal God ons omgeven.
Daar is gelukkig leven
en het eindigt niet.

Zing voor de eeuwige dag.
Zing voor zijn komst en zeg 'amen'.
Zing voor de Heer die ons samen
daar al van eeuwigheid zag.

De kinderen mogen naar voren komen

Gesprekje met de kinderen

We zingen het uitzwaailied

Wij gaan voor even uit elkaar
en delen nu het licht.
Dat licht vertelt ons iets van God
op Hem zijn wij gericht.

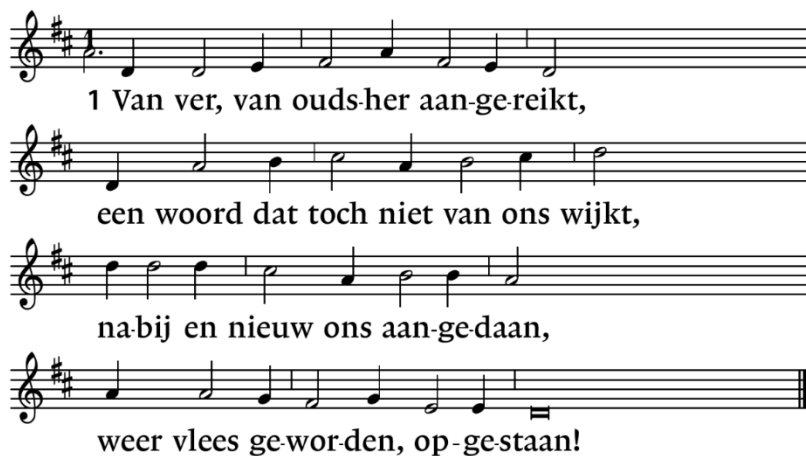
Wij geven Gods verhalen door
en wie zich openstelt.
Ervaaft misschien een beetje licht
door wat er wordt verteld.

Straks zoeken wij elkaar weer op
en elk heeft zijn verhaal.
Het licht verbindt ons met elkaar
het is voor allemaal.

We lezen Openbaring 1:9-20 (NBV '21)

Ik, Johannes, uw broeder, die door onze eenheid met Jezus net als u deel in de ellende, het koninkrijk en de standvastigheid – ik was op het eiland Patmos omdat ik over God had gesproken en van Jezus had getuigd. Op de dag van de Heer raakte ik in vervoering. Ik hoorde achter me een luide stem, die klonk als een bazuin en die tegen me zei: 'Schrijf alles wat je ziet in een boek en stuur dat naar de zeven gemeenten, naar Efeze, Smyrna, Pergamum, Tyatira, Sardes, Filadelfia en Laodicea.' Ik draaide me om, om te zien welke stem er tegen mij sprak. Toen zag ik zeven gouden kandelaars, en daartussen iemand die eruitzag als een mens. Hij was gekleed in een lang gewaad en had een gouden band om zijn borst. Zijn haar was wit als witte wol of als sneeuw, en zijn ogen waren als een vlamvend vuur. Zijn voeten gloeiden als brons in een oven. Zijn stem klonk als het geluid van geweldige watermassa's. In zijn rechterhand had Hij zeven sterren en uit zijn mond kwam een scherp, tweesnijdend zwaard. Zijn gezicht schitterde als de felle zon. Toen ik Hem zag viel ik als dood voor zijn voeten neer. Maar Hij legde zijn rechterhand op me en zei: 'Wees niet bang. Ik ben de eerste en de laatste. Ik ben degene die leeft; Ik was dood, maar nu leef Ik, tot in eeuwigheid. Ik heb de sleutels van de dood en van het dodenrijk. Schrijf daarom op wat je gezien hebt: wat er nu is en wat hierna zal gebeuren. Dit is de betekenis van de zeven sterren die je in mijn rechterhand zag en van de zeven gouden kandelaars: de zeven sterren zijn de engelen van de zeven gemeenten, en de zeven kandelaars zijn de zeven gemeenten zelf.

We zingen Lied 326

1 Van ver, van ouds-her aan-ge-reikt,
een woord dat toch niet van ons wijkt,
na-bij en nieuw ons aan-ge-da-an,
weer vlees ge-wor-den, op-ge-staan!

Dit woord komt tot ons op de wind.
Het zoekt een huis, een wijs. Het vindt
gehoor bij mensen, onderdak.
Dit woord, dat God van oudsher sprak.

Dit woord blijft leven in een lied.
Waar mensen zingen sterft het niet,
als adem die de harten voedt,
als lente die ons bloeien doet.

Dit lied dat onze nacht verstoort
wordt keer op keer als nieuw gehoord.
Het breekt zich baan in morgenlicht,
een nieuwe dag, een vergezicht.

Van ver, van oudsher aangezegd,
een naam, opnieuw op ons gelegd,
een woord, dat onze monden vult,
een lied, dat Gods gelaat onthult.

O woord, zolang ons toegedaan,
zet ons opnieuw tot zingen aan:
gezegend, hier en overal
die is, die was, die komen zal!

Verkondiging

Meditatief orgelspel

'Air', BWV 1068, J.S. Bach

De kinderen komen terug uit de kindernevendienst

Gedicht

We gaan staan

We noemen de namen

Moment van stilte

We zingen 'Onze namen staan geschreven'

(op de melodie van lied 730)

Onze namen staan geschreven
in de holte van Uw hand
als een teken dat ons leven
in U, Heer, is ingeplant.
Steeds als Gij Uw handen opent
zien Uw ogen ons weer aan
en gedenk Gij Uw belofte
een volkomen nieuw bestaan.

Laat ons in de stilte groeien
totdat op de jongste dag
onze namen openbloeien
op Uw goddelijk gezag.
Dan gebeurt wat wij nu dromen
dat wij in Uw louter licht
tot U nader mogen komen
aangezicht tot aangezicht.

U mag gaan zitten

Gebeden

Aandacht voor de collecte

U wordt uitgenodigd om tijdens het tussenspel tussen couplet 3 en 4 van het slotlied het gedenksteentje van degene voor wie u gekomen bent, in ontvangst te nemen.

Eenmaal vooraan ontvangt u dan het steentje uit handen van de voorganger of van een van de leden van de bloemschikcommissie.

U mag vooraan blijven staan. Na de zegen kunt u dan samen met de kerkenraad en de andere mensen die zijn genodigd de kerkzaal verlaten.

We zingen staande ons slotlied, Lied 90a

1 O God, die droeg ons voor-ge-slacht
in nacht en storm-ge-bruis,
be-wijs ook ons uw trouw en macht,
wees eeu-wig ons te-huis!

De schaduw van uw troon omsloot
uw heiligen weleer,
bij U beveiligd is ons lot
en zeker ons verweer.

Gij zijt, van vóór Gij zee en aard'
hebt door uw woord bereid,
altijd dezelfde, die Gij waart,
de God der eeuwigheid!

En duizend jaar gaan als de dag
van gisteren voor U heen,
een schaduw, een gedachte vaag,
een nachtwaaak, die verdween.

De tijd draagt alle mensen voort
op zijn gestage stroom;
ze zijn als gras, door zon verdord,
vervluchtigd als een droom.

--
tussenspel
--

O God, die droeg ons voorgeslacht
in tegenspoed en kruis,
wees ons een gids in storm en nacht
en eeuwig ons tehuis!

Heenzending en zegen, gevolgd door gezongen 'Amen'

De genodigden verlaten, samen met de kerkenraad, als eerste de kerkzaal

Orgelspel na de dienst: St. Anne Fuga, BWV 552 van J.S. Bach.

De fuga is genoemd naar de melodie van Lied 90a, die St. Anne genoemd wordt.

Iedereen is van harte uitgenodigd om elkaar
na afloop van de dienst onder in de kerk te ontmoeten
bij een kopje koffie, thee of limonade.